

Nội dung bài viết

1. [Đoạn văn về hứng thú học tập của một người mà em biết - Mẫu 1](#)
2. [Viết đoạn văn về hứng thú học tập hoặc ham thích lao động của một người mà em biết - Mẫu 2](#)
3. [Viết đoạn văn về hứng thú học tập của một người mà em biết hoặc được nghe kể - Mẫu 3](#)
4. [Đoạn văn về hứng thú học tập của một người mà em biết - Mẫu 4](#)
5. [Viết đoạn văn về hứng thú học tập của một người mà em biết hoặc được nghe kể - Mẫu 5](#)

Đoạn văn về hứng thú học tập của một người mà em biết - Mẫu 1

Em rất ngưỡng mộ bạn Minh, ngoài học rất giỏi, Minh còn hát rất hay. Minh có năng khiếu ca hát, chính cô giáo chủ nhiệm đã phát hiện ra tài năng của bạn ấy qua một cuộc thi âm nhạc. Ngoài có năng khiếu, Minh rất đam mê hát và chăm chỉ luyện tập. Sau mỗi giờ học, Minh đều giải trí bằng cách nghe nhạc và lẩm nhẩm hát theo. Giọng hát rất cao và trong trẻo. Nếu chăm chỉ theo đuổi đam mê, Minh sẽ thành công trên con đường âm nhạc.

Viết đoạn văn về hứng thú học tập hoặc ham thích lao động của một người mà em biết - Mẫu 2

Nguyễn Quan Quang là người ở huyện Từ Sơn. Từ nhỏ, gia đình ông đã thuộc diện nghèo khó nhất vùng, đến cơm cũng không có để ăn. Vậy nên, Quang không được đến trường học tập. Nhưng sự ham học đã khiến cậu đến bên cửa lớp học để nghe và học kiến thức từ bên ngoài. Không những thế, Quang còn tự luyện chữ rất đẹp ở trên nền đất nữa. Một lần, thầy đồ thấy chữ viết của ông, đã nhận ra đây là người có tài năng nên nhận cậu vào học không lấy tiền. Đúng như thầy đồ nghĩ, Nguyễn Quan Quang học một biết mười, nhanh chóng vượt lên trước bạn bè. Cuối cùng, ông thi đỗ trạng nguyên, trở thành một trong những trạng nguyên đầu tiên của nước ta.

Viết đoạn văn về hứng thú học tập của một người mà em biết hoặc được nghe kể - Mẫu 3

Tô Tịch là một học trò nghèo hiếu học. Cha mẹ mất sớm, lại không có người thân, nên từ nhỏ, ông đã tự làm lụng, chăm lo cho bản thân. Hằng ngày ông luôn tất bật với việc học tập và công việc. Dù thế, ông Tô vẫn học rất giỏi. Cho đến năm đó, khi kì thi đến sát, vì quá bận ôn thi nên Tô Tịch không có thời gian kiếm gạo nấu cơm. Vì thế, ông bèn mượn nồi nhà hàng xóm, giả vờ để nấu cơm, nhưng thực chất là để ăn phần cơm cháy dưới đáy nồi cho chắc bụng. Nhờ thế ông tiết kiệm được nhiều thời gian. Năm đó, ông đỗ Trạng Nguyên, được vua ban cho nhiều phần thưởng. Nhưng ông chỉ xin nhận một cái nồi vàng để mang về trả ơn người hàng xóm nọ. Từ đó, dân gian gọi Tô Tịch là Ông Trạng Nồi.

Đoạn văn về hứng thú học tập của một người mà em biết - Mẫu 4

Một lần, em đã xem một chương trình trên kênh Vĩ Long và cảm thấy rất ngưỡng mộ một nghệ sĩ đặc biệt. Anh ta là một người chơi guitar trên sân khấu, nhưng lại bị khuyết tật vì không có tay phải. Anh ta phải đeo cây đàn lên vai và chỉ sử dụng tay trái để chơi. Anh ta dùng một ngón của tay trái để bấm dây đàn và sử dụng các ngón còn lại để bấm các phím khác. Dù vậy, âm nhạc từ chiếc đàn của anh vẫn được truyền tải đầy cảm xúc, ngọt ngào và ấm áp, khiến tiếng hát của nhóm tốp ca trở nên sâu lắng hơn.

Viết đoạn văn về hứng thú học tập của một người mà em biết hoặc được nghe kể - Mẫu 5

Anh trai em là một người vẽ tranh rất giỏi. Anh ấy đã bộc lộ tài năng vẽ tranh từ bé khi vẽ lại các nhân vật hoạt hình yêu thích giống y như đúc. Sau này, anh được cô giáo dạy môn mỹ thuật khen là có tố chất, có mắt thẩm mỹ tốt. Bố mẹ em liền đưa anh theo học lớp vẽ. Mỗi lần từ lớp vẽ trở về, anh đều mang một bức tranh. Có khi là tranh vẽ bình hoa, tranh vẽ con mèo, vẽ chân dung người, phong cảnh thiên nhiên,... Bức tranh nào em cũng thấy rất đẹp. Đặc biệt, anh còn vẽ một bức tranh cả gia đình đi cắm trại cực kì sinh động. Bức tranh ấy đã được bố em đóng khung treo ở phòng khách. Anh trai em nói anh sẽ chăm chỉ học vẽ để sau này có thể trở thành một nhà thiết kế tài ba.